

דברים לזכרה של רבקה ריקליס ז"ל

פיונה

פנים שוחקות, תנועות ידיים מרגיעות,
אשה של חינוך לילדים של אחרים - לעולם
שלא מומש אף פעם - ילדים שלה.

כך היתה רבקה ריקליס - כיונה בין כל
האפרוחים, החדשים, בעלי כנף - בעלי נשמת אדם.

אשה יפה לאברהם ז"ל, בחדר מלא ספרים,
מלא הפתעות של תופינים, מלא בתנועות
שלוות ונינוחות - שני אנשים שחיו כזוג יונים.
והיא נשארה לבנה - יונה - שמוטת-כנף, ועצובה. קן עזוב.

אשה עצובה עוברת מקום - כואבת, דוויה
אספה כנפיה, התישבה בקנה האחרון
כותרת ראשה לבנה - מנסה בחיוך ומלמול
לומר - כמתנצלת לא לכך התכוונתי.

כיונה - לבנה, שקטה, בפרפור אחרון
נפרדה לשלום עטורה במעשים, סיפורים,
זכרונות - אשה יפה. שלוה. כמו יונה.

היי שלום רבקה. נזכרך רק לטוב.

שרה'ה